

че мястото му е „неизвестно“. Пари просто забълъзва, че Eului (у него Aulin) е „вътъ едно отъ първите устия на Ст.-Планина“. (Той, както и Смитъ, Ортелиусъ и др., също се заблудили, като върватъ че думата Balcan е отъ Bla-que. Аргументитъ търсятъ въ съзвучието на тия названия¹⁾). Иречекъ въ свойтъ отлични бълъжки за пътуванietо си по България, като стига Сливенския край, пише: „въ това подбалканско поле се намиратъ слѣди отъ стари селища, както тукъ също чести случатъ съсѣдство на топли извори . . . ; при с. Дермендере има остатъци отъ по-голъмо селище, слѣди отъ три черквици и основи на къщи, между които се изкопаватъ стари сѫдове, оръдия и монети“²⁾). Безсъмнѣно, тия старини също послужили щото Иречекъ да ги счита за слѣди отъ срѣдневѣковното Авли, но само толкова. Такива има, както ще се види, доволно много изъ Сливенско, а при това, и въ самото подножие на Балкана, при което Вилхардуенъ изрично пише, че се е намиралъ града Авли. Че посочванитъ слѣди отъ старини край Тунджа и подъ Дермендере говорятъ за срѣдновѣковно заселище—това е очевидно. Съ идванietо на турците сума такива също изчезнали около Сливенъ, за по-голъмата часть отъ които, нито историята, нито прѣданията ни посочватъ имена. Въ това число е и въпросното заселище между Тунджа и Дермендере³⁾). Фактътъ, че при Юртъ,

¹⁾ Интересно е още мнѣнието на Пари за града Veroi (Ст.-Загора).

²⁾ Пжт. II. 704; Шкорпилъ, нѣк. бѣл., 65. Послѣдниятъ прѣкарва голъмия путь отъ Търново за Ц-дъ не прѣзвъ Демиръ Капия, а именно прѣзвъ Дермендере, отдолу което село също и той туря въпросното Авли. Споредъ Дермендеренци на това място се намиралъ градъ „Дервентъ“ или „Юленъ градъ“, — прѣдания, очевидно, замъглени.

³⁾ По същия начинъ също изчезнали сливенските села: Асѣници и Марковицъ въ Асѣновския Боазъ, неизвестното това при Юртъ (между Сините Камъни и Сотирския мънастиръ), Матей на Катъгово, Тавазлий и Гергювицъ, между Сливенъ и Черкешлий и т. н. По прѣдание, старите дермендеренци и малко човекове също отъ разиспаната „касаба“ подъ днешните имъ села. Ако и да помнятъ, че лозята на тая „касаба“ също били на мястото на днешното село Дермендере, тѣ забравили самото ѝ име. Съвсѣмъ тѣмъ, около прѣданието за прадѣдитъ си, дермендеренци рисуватъ интересното име Братиълъ, такова на калугеръ, убитъ отъ нѣкой си